

Proiectul *Ordonanței de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar* vizează cu prioritate transpunerea în legislația națională a prevederilor *Directivei nr.2009/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2009 de modificare a Directivei 94/19/CE privind sistemele de garantare a depozitelor, în ceea ce privește plafonul de garantare și termenul de plată a compensațiilor.*

Banca Națională a României a inițiat prezenta consultare în baza competențelor sale statutare în ceea ce privește menținerea stabilității financiare. Atât proiectul cât și consultarea Băncii Centrale Europene sunt susținute de inițiatorul legislativ, Ministerul Finanțelor Publice.

1.1 Obiectul și principalele obiective ale proiectului *Ordonanței de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/1996*

Proiectul vizează, de principiu, următoarele aspecte:

a. Transpunerea în legislația națională a prevederilor *Directivei nr.2009/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2009 de modificare a Directivei 94/19/CE privind sistemele de garantare a depozitelor, în ceea ce privește plafonul de garantare și termenul de plată a compensațiilor*

- *majorarea nivelului plafonului de garantare a depozitelor la 50.000 euro per deponent garantat* – pentru deponenții garantați persoane juridice (în ceea ce îi privește pe deponenții persoane fizice, majorarea a intrat deja în vigoare de la 15 octombrie 2008);

- *reducerea perioadei în care schema de garantare a depozitelor are obligația de a asigura începerea plății compensațiilor;*

- *instituirea obligației pentru instituțiile de credit de a informa în mod expres deponenții atunci când depozitele acestora nu se încadrează în categoria celor garantate.*

b. Asigurarea unui nivel superior de eficacitate a schemei de garantare

- deținerea în permanență de către participanții la schema de garantare de evidențe complete și exacte cuprinzând toate informațiile necesare determinării compensațiilor pentru fiecare deponent garantat;
- întărirea capacității schemei de garantare de a plăti compensațiile la termen; în situații speciale, când resursele Fondului sunt insuficiente, Guvernul va acorda un împrumut schemei de garantare;
- implementarea unui mecanism explicit de declarare a indisponibilității depozitelor de către autoritatea competentă, Banca Națională a României.

1.2 Comentarii cu privire la stadiul procesului legislativ la data solicitării opiniei

Proiectul *Ordonanței de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar* a fost agreat, în esență, de principalele părți interesate, Ministerul Finanțelor Publice, Banca Națională a României, Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar și comunitatea bancară. Ulterior consultării publice oficiale ce va fi inițiată de Ministerul Finanțelor Publice, potrivit legii, ordonanța urmează a fi supusă adoptării de către Guvern, până la data de 30 iunie.

Persoana de contact pentru informații suplimentare este Angela Dimonu, șef serviciu, Serviciul reglementare activități financiare și instituții financiare nebancare, Direcția Reglementare și Autorizare, Banca Națională a României (tel.+400213127195, e-mail: angela.dimonu@bnro.ro).

Ordonanță de urgență

pentru modificarea și completarea *Ordonanței Guvernului nr. 39/1996*
privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a
depozitelor în sistemul bancar

Având în vedere obligațiile ce revin României ca urmare a angajamentelor asumate în cadrul Tratatului de aderare la Uniunea Europeană și necesitatea de a transpune în legislația internă până la data de 30 iunie 2009 prevederile Directivei 2009/14/CE de modificare a Directivei nr.94/19/EC privind sistemele de garantare a depozitelor, în ceea ce privește plafonul de garantare și termenul de plată a compensațiilor, se impune modificarea cadrului legal în domeniul garantării depozitelor.

În temeiul prevederilor art.115 alin.(4) din Constituția României, republicată, **Guvernul României** adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I - Ordonanța Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.141 din 25 februarie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează, după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 2. - (1)** Fondul, în calitate de schemă de garantare a depozitelor oficial recunoscută pe teritoriul României, are ca scop garantarea depozitelor și efectuarea plății compensațiilor către deponenții garantați, potrivit condițiilor și limitelor stabilite în prezenta ordonanță.

(2) Fondul poate desfășura și activitate de administrator special, administrator interimar ori lichidator al instituțiilor de credit.

(3) În înțelesul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

- a) *depozit* - orice sold creditor, inclusiv dobânda datorată, rezultat din fonduri aflate într-un cont sau din situații tranzitorii derivând din operațiuni bancare curente și pe care instituția de credit trebuie să îl ramburseze, potrivit condițiilor legale și contractuale

aplicabile, precum și orice obligație a instituției de credit evidențiată printr-un titlu de creanță emis de aceasta, cu excepția obligațiilor ipotecare (Directiva¹ art. 1 pct. 1).

- b) *depozit garantat* – orice depozit aflat în evidența instituției de credit, care nu se încadrează în categoriile prevăzute în anexă și aferent căruia Fondul asigură plata compensației (Directiva art. 7 pct. 2);
- c) *depozit indisponibil* - depozit datorat și exigibil care nu a fost plătit potrivit condițiilor legale și contractuale aplicabile de către o instituție de credit aflată în oricare din următoarele situații (Directiva art. 1 pct. 3):

(i) Banca Națională a României a constatat că instituția de credit în cauză nu este capabilă, din motive legate direct de situația sa financiară, să plătească depozitul și nu are perspective imediate de a putea să o facă.

(ii) a fost pronunțată o hotărâre judecătorească de deschidere a procedurii falimentului instituției de credit, înainte ca Banca Națională a României să constate situația prevăzută la pct.(i);

- d) *compensație* - suma pe care Fondul o plătește fiecărui deponent garantat pentru depozitele indisponibile, în limita plafonului de garantare și în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță;
- e) *deponent garantat* - titularul depozitului garantat sau, după caz, persoana îndreptățită la sume din respectivul depozit;
- f) *plafon de garantare* - nivelul maxim al garantării per deponent garantat și per instituție de credit, stabilit conform legii (Directiva art. 8 pct.1);
- g) *contribuție* - suma nerambursabilă datorată Fondului de către instituțiile de credit participante la Fond, conform prevederilor prezentei ordonanțe;
- h) *cont comun* - contul deschis în numele a două sau mai multe persoane ori contul asupra căruia au drepturi două sau mai multe persoane și asupra căruia se pot dispune operațiuni sub semnătura a cel puțin uneia dintre aceste persoane (Directiva art. 1 pct. 2);
- i) *instituție de credit* – entitate a cărei activitate constă în atragerea de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la public și în acordarea de credite în cont propriu (Directiva

¹ Trimiterea la “Directivă”(intelegand Directiva 1994/19 așa cum a fost modificată prin Directiva 2009/14) vizează facilitarea verificării, în acest stadiu al proiectului, a prevederilor transpuse

art. 1 pct. 4); pentru scopul prezentei ordonanțe în cazul unei rețele cooperatiste de credit este considerată instituție de credit casa centrală;

j) *instituțiile de credit autorizate de Banca Națională a României* – instituțiile de credit persoane juridice române și sucursalele din România ale instituțiilor de credite din state terțe.

(4) În aplicarea prevederilor alin.(3) lit.a), pentru calculul soldului creditor se aplică regulile privind compensarea conform condițiilor legale și contractuale aplicabile depozitului (Directiva art. 1 pct. 1).

(5) Termenii și expresiile utilizate în cuprinsul prezentei ordonanțe și care nu au fost definiți la alin.(3) au semnificația prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr.99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.227/2007, cu modificările și completările ulterioare.”

2. După articolul 2 se introduce un nou articol, articolul 2¹, cu următorul cuprins:

„**Art. 2¹ - (1)** Toate instituțiile de credit autorizate de către Banca Națională a României sunt obligate să participe la Fond în condițiile prezentei ordonanțe, inclusiv pentru depozitele atrase de sucursalele acestora din străinătate. În cazul organizațiilor cooperatiste de credit, casa centrală participă la Fond inclusiv pentru depozitele atrase de cooperativele de credit afiliate la aceasta (Directiva art. 3 pct. 1 + art. 4 pct. 1 + art. 6 pct. 1).

(2) Depozitele plasate la instituțiile de credit cu sediul în alte state membre, care operează în România, sunt garantate în condițiile prevăzute de legislația aplicabilă din statul membru de origine. Sucursala din România a unei instituții de credit având sediul într-un alt stat membru poate avea calitatea de participant la Fond, la cerere, în cazul în care schema de garantare, oficial recunoscută în statul membru de origine, la care participă instituția de credit în cauză, prevede un plafon de garantare inferior celui stabilit potrivit dispozițiilor art.5 alin.(3) și/sau o arie de garantare a depozitelor mai restrânsă decât cea stabilită prin prezenta ordonanță; participarea se efectuează numai pentru diferența de plafon de garantare și/sau pentru categoriile de depozite care nu sunt garantate de schema de garantare din statul membru de origine (Directiva art. 4 pct. 2).

(3) Prin excepție de la prevederile alin.(1), instituțiile de credit persoane juridice române nu participă la Fond pentru depozitele atrase de sucursalele lor deschise în state terțe care impun

obligația participării la o altă schemă de garantare a depozitelor, recunoscută oficial de respectivul stat terț.

(4) Instituțiile de credit persoane juridice române pot participa pentru depozitele atrase de sucursalele lor deschise în alte state membre la o schemă de garantare a depozitelor recunoscută oficial în statul membru gazdă, dacă aceasta asigură un plafon de garantare superior celui stabilit potrivit dispozițiilor art.5 alin(3) și/sau o arie de garantare a depozitelor mai extinsă decât cea stabilită prin prezenta ordonanță, pentru diferența de plafon de garantare și/sau pentru categoriile de depozite care nu sunt garantate de Fond potrivit prezentei ordonanțe (Directiva art. 4 pct. 2 în oglindă).

(5) Fondul trebuie să depună diligențele necesare pentru a încheia acorduri de cooperare cu schemele de garantare la care participă instituțiile de credit care funcționează în România printr-o sucursală participantă la Fond, în care vor fi stabilite cel puțin procedurile aplicabile pentru plata compensațiilor deponenților respectivelor sucursale, pentru respectarea termenelor și condițiilor stabilite de prezenta ordonanță (Directiva art. 4 pct. 5).

(6) Fondul poate încheia acorduri de cooperare și cu alte scheme de garantare decât cele prevăzute la alin.(5).”

3. Denumirea Capitolului II – „Instituțiile participante și depozitele garantate” se modifică și va avea următorul cuprins: „Capitolul II - Depozitele indisponibile”.

4. Capitolul II se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 3 – (1)** Instituția de credit căreia i s-a solicitat rambursarea unui depozit datorat și exigibil și nu a fost în măsură să își îndeplinească obligația de plată conform condițiilor contractuale și legale aplicabile trebuie să notifice Băncii Naționale a României acest fapt în maxim două zile lucrătoare de la data primirii solicitării.

(2) Notificarea va cuprinde informații cu privire la motivele neefectuării plății și cu privire la perspectivele imediate de îndeplinire a acestei obligații.

Art.4 - (1) Banca Națională a României analizează dacă instituția de credit se regăsește în situația prevăzută la art.2 alin.(3) lit.c) pct. (i) cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare de la data la care s-a încredințat pentru întâia dată că instituția de credit nu a plătit depozite datorate și exigibile și, în cazul în care se confirmă încadrarea instituției de

credit în situația menționată, informează în aceeași zi instituția de credit în cauză și Fondul referitor la constatarea faptului că depozitele au devenit indisponibile.

(2) În scopul aplicării alin.(1) se consideră că Banca Națională a României s-a încredințat pentru întâia dată că instituția de credit nu a plătit depozite datorate și exigibile, în următoarele situații:

a) Banca Națională a României a fost notificată de instituția de credit conform prevederilor art.3;

b) Banca Națională a României, în cursul propriilor investigații, deși nu a fost notificată conform prevederilor art.3, constată că instituția de credit se regăsește în situația descrisă la art.3;

c) autoritatea competentă din statul membru de origine a unei instituții de credit care funcționează în România printr-o sucursală participantă la Fond în condițiile art. 2¹ alin (2), a notificat Banca Națională a României cu privire la faptul că depozitele instituției de credit din statul membru de origine au devenit indisponibile.

(3) În situația prevăzută la art.2 alin.(3) lit.c) pct. (i) Banca Națională a României instituie măsura de administrare specială a instituției de credit autorizate în cauză, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.227/2007, cu modificările și completările ulterioare, fiind aplicate în mod corespunzător.”

5. Denumirea Capitolului III – „Nivelul garantării depozitelor” se modifică și va avea următorul cuprins: „Capitolul III - Compensațiile”.

6. Capitolul III se modifică și se completează și va avea următorul cuprins:

„Art.5 – (1) Fondul garantează, în limitele și condițiile prevăzute de prezenta ordonanță, depozitele, în orice monedă, la o instituție de credit participantă, cu excepția depozitelor care se încadrează în categoriile de depozite prevăzute în lista din anexa la prezenta ordonanță (Directiva art. 3 pct. 1+art. 7 pct. 2 +art. 8 pct. 1).

(2) În aplicarea alin.(1), în cazul în care depozitele constituite la o instituție de credit participantă devin indisponibile, Fondul asigură plata compensațiilor, în limita plafonului de garantare.

(3) Plafonul de garantare este stabilit la echivalentul în lei al sumei de 50.000 euro (Directiva art. 7 pct. 1).

(4) Echivalentul în lei al plafonului de garantare și respectiv al sumelor în valută care se iau în considerare la determinarea compensațiilor se calculează prin utilizarea cursurilor de schimb valutar pentru valutele respective, comunicate de Banca Națională a României în data la care depozitele au devenit indisponibile (Directiva art. 7 pct. 1b).

Art. 6 - (1) Nivelul compensației se determină prin deducerea din suma tuturor depozitelor garantate deținute de deponentul garantat la respectiva instituție de credit la data la care depozitele au devenit indisponibile a valorii totale a creanțelor exigibile la aceeași dată ale instituției de credit asupra respectivului deponent. Compensația de plătit este limitată la nivelul plafonului de garantare aplicabil potrivit prezentei ordonanțe.

(2) În cazul unui cont comun, nivelul compensației se determină, conform dispozițiilor alin.(1), pentru fiecare deponent garantat ce deține o cotă-parte din soldul contului, luând în calcul cota la care acesta este îndreptățit conform prevederilor contractuale și/sau legale. În absența unor astfel de prevederi, pentru scopul determinării compensațiilor, soldul contului comun va fi divizat în părți egale între deponenții în cauză (Directiva art. 8 pct. 2).

(3) În situația în care un deponent nu este îndreptățit la sume aflate într-un cont, sumele pentru care acesta nu este îndreptățit se includ în calculul compensației datorate persoanei îndreptățite la acestea, cu condiția ca persoana îndreptățită să fie identificată sau identificabilă anterior datei la care depozitele au devenit indisponibile. Dacă există mai multe persoane îndreptățite, pentru determinarea compensației datorate fiecăreia se aplică prevederile alin.(2), în mod corespunzător (Directiva art. 8 pct. 3).

(4) În cazul unui cont comun, asupra căruia au drepturi mai multe persoane în calitatea lor de membri ai unei asociații lucrative, asocieri sau grupări de aceeași natură, fără personalitate juridică, pentru determinarea nivelului compensației, depozitul aflat în contul comun va fi tratat ca și când ar aparține unui singur deponent (Directiva art. 8 pct. 2).

(5) Dacă un deponent garantat se află sub urmărire penală pentru infracțiunea de spălare a banilor, Fondul poate suspenda plata compensației pentru acesta, la solicitarea organelor abilitate legal, până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive (Directiva art. 10 pct. 5).

Art.6¹ - (1) Instituțiile de credit participante la Fond sunt obligate să dispună de sisteme informatice adecvate, care să asigure existența în permanență a unei evidențe complete și

exacte cuprinzând toate datele referitoare la deponenții garantați, depozitele garantate ale acestora, creanțele exigibile ale instituției de credit față de aceștia, precum și orice alte informații necesare determinării valorii compensației datorate fiecărui deponent garantat și întocmirii listei compensațiilor de plătit.

(2) În termen de 3 zile lucrătoare de la sfârșitul fiecărui trimestru, instituțiile de credit participante raportează Fondului informațiile prevăzute la alin.(1), pe structura prevăzută în reglementările emise de acesta.

(3) - Sumele aferente depozitelor și/sau obligațiilor unui deponent garantat față de instituția de credit înregistrate în evidențele acesteia se iau în considerare la stabilirea valorii compensațiilor de plată, fiind prezumate a fi corecte și exacte, în măsura în care deponentul interesat nu probează contrariul.”

7. Litera c) de la alineatul (1) al articolului 7 se completează cu un nou punct, punctul 3, cu următorul cuprins:

„3. de la Guvern, potrivit dispozițiilor art.14 alin(5).”

8. Alineatul (5) al articolului 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**(5)** Pentru asigurarea resurselor financiare ale Fondului fiecare instituție de credit autorizată de Banca Națională a României este obligată să acorde anual, la cererea Fondului, o linie de credit stand-by în lei. Convențiile privind liniile de credit stand-by vor fi încheiate, de regulă, până la sfârșitul lunii februarie a fiecărui an. Fondul va plăti din resursele sale financiare, în termen de 30 de zile de la expirarea perioadei pentru care este acordată linia de credit stand-by, un comision de maxim 0,5% pentru sumele neutilizate.”

9. Alineatul (6) al articolului 7 se modifică și va avea următorul cuprins.

„**(6)** Ordinea utilizării resurselor se stabilește de Fond, pornind de la principiul optimizării costurilor.”

10. Alineatele (2),(3) și (6) ale articolului 8 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„**(2)** Plata contribuțiilor inițiale, anuale, și a celor speciale ale instituțiilor de credit se efectuează prin creditarea conturilor curente ale Fondului.”

„(3) Contribuția inițială se plătește în termen de 30 de zile calendaristice de la data obținerii autorizației de funcționare emise de Banca Națională a României, respectiv, în cazul sucursalelor instituțiilor de credit cu sediul în alte state membre, de la data obținerii calității de participant la Fond.

Cuquantumul contribuției inițiale ce trebuie plătită de către instituțiile de credit se stabilește după cum urmează:

a) instituțiile de credit autorizate de Banca Națională a României, plătesc o contribuție inițială echivalentă cu 1% din capitalul inițial reglementat aplicabil;

b) sucursalele instituțiilor de credit din state membre ce devin participante la Fond în condițiile art. 2¹ alin (2), plătesc o contribuție inițială al cărei nivel va fi determinat conform criteriilor stabilite prin reglementările emise de Fond.(Directiva art. 4 pct. 3);

c) casele centrale ale cooperativelor de credit plătesc o contribuție inițială de 1% din capitalul agregat reglementat al rețelei.”

(6) Instituțiile de credit rezultate dintr-o fuziune precum și instituțiile de credit care continuă să existe în urma unui proces de divizare sunt scutite de la plata contribuției inițiale.”

11. La articolul 8, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) În cazul sucursalelor prevăzute la art. 2¹ alin (2), dobândirea calității de participant este condiționată de plata contribuției.”

12. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. - (1) Fiecare instituție de credit participantă plătește Fondului o contribuție anuală a cărei valoare se obține prin aplicarea cotei procentuale stabilite de către Fond, cu aprobarea Băncii Naționale a României, asupra bazei de calcul reprezentând echivalentul în lei al soldului depozitelor garantate de Fond, aflate în evidența instituției de credit participante, determinat la data de 31 decembrie a anului precedent anului de plată a contribuției.

În cazul sucursalelor ce dobândesc această calitate în condițiile art. 2¹ alin (2) prevederile se aplică în mod corespunzător (Directiva art. 4 pct. 3).

În cazul organizațiilor cooperatiste de credit, soldul depozitelor garantate se calculează pe baza situației agregate a soldurilor reprezentând depozitele garantate aflate în evidența casei centrale și a cooperativelor de credit afiliate la aceasta.

(2) Cota procentuală anuală se comunică instituțiilor de credit de către Fond până cel târziu la sfârșitul lunii februarie a anului de plată și nu poate depăși nivelul maxim de 0,5%.

(3) Contribuția anuală a fiecărei instituții de credit se determină pe baza declarațiilor transmise de către aceasta Fondului prin intermediul unui formular, ale cărui format și dată de raportare se stabilesc de către Fond.

(4) Prima contribuție anuală datorată Fondului de către o instituție de credit nou-participantă se va calcula prin înmulțirea cotei de 1/365 din contribuția determinată conform prevederilor alin. (1) cu numărul de zile ce au trecut de la data obținerii autorizației de funcționare de la Banca Națională a României, respectiv de la data acceptării ca participant în cazul sucursalelor din state membre, până la sfârșitul anului. În cazul în care o instituție de credit ajunge în una din situațiile prevăzute la lit.c) a alin.(3) al art. 2, baza de calcul a contribuției pentru acel an se stabilește potrivit evidențelor instituției de credit aferente ultimei zile a trimestrului precedent celui în care a ajuns în una din situațiile prevăzute la lit.c) a alin.(3) al art.2. Contribuția anuală care trebuie plătită se calculează prin înmulțirea cotei de 1/365 din contribuția determinată prin aplicarea cotei procentuale stabilite potrivit alin.(2) la baza de calcul stabilită în condițiile acestui alineat, cu numărul de zile de la începutul anului până la data la care ajunge în una din situațiile prevăzute la lit.c) a alin.(3) al art. 2. Contribuțiile datorate și neachitate Fondului de către instituțiile de credit intrate în faliment se recuperează de către acesta din averea respectivelor instituții de credit.

(5) Fiecare instituție de credit participantă este obligată să plătească, până cel târziu la data de 30 aprilie a anului de plată, contribuția anuală corespunzătoare cotei comunicate de Fond. În condițiile în care plata contribuției anuale nu se efectuează în termenul stabilit, prevederile art. 8 alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

(6) Contribuțiile anuale efectuate de instituțiile de credit sunt recunoscute drept cheltuieli deductibile din punct de vedere fiscal.”

13. La articolul 14, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„ (5) În situații excepționale în care resursele financiare ale Fondului sunt insuficiente pentru acoperirea plății compensațiilor, Guvernul prin Ministerul Finanțelor Publice pune la dispoziția Fondului sumele necesare, în termen de maxim 10 zile lucrătoare de la solicitarea lor de către Fond. Sursa fondurilor este reprezentată de veniturile din privatizare înregistrate în contul curent al trezoreriei statului iar condițiile de rambursare a împrumutului în cauză se stabilesc prin hotărâre de guvern.”

14. Denumirea Capitolului VI – „Plata depozitelor garantate” se modifică și va avea următorul cuprins: „Capitolul VI – Plata compensațiilor”.

15. Articolele 16 - 22 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„**Art.16 – (1)** Fondul asigură efectuarea plății compensațiilor către deponenții garantați, potrivit condițiilor și limitelor stabilite în prezenta ordonanță.

(2) Prin excepție de la prevederile art.5 alin.(2), nu se datorează compensații pentru depozitele rezultate din tranzacții în legătură cu care au fost pronunțate hotărâri judecătorești definitive de condamnare pentru infracțiunea de spălare a banilor, potrivit legislației în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor (Directiva art. 2 a treia liniuță).

(3) Stabilirea încadrării depozitelor în categoria celor prevăzute la alin.(2) se realizează de Fond, pe baza informațiilor primite de la autoritățile competente, de la instituția de credit ale cărei depozite au devenit indisponibile ori de la lichidatorul desemnat de instanță, după caz.

(4) Deponenții garantați sunt exceptați de la aplicarea oricăror comisioane, taxe ori impozite pentru compensațiile primite.

Art.17 - (1) În termen de 10 zile lucrătoare de la data la care depozitele devin indisponibile, conform art. 2 alin.(3) lit.c) pct.(i) sau pct.(ii), Fondul stabilește data începerii plății compensațiilor, durata efectuării plăților și modalitatea de plată a compensațiilor și asigură publicarea în cel mai scurt timp a acestor informații, pe website-ul Fondului și în cel puțin două ziare de circulație națională (Directiva art. 10 pct. 1+ art. 10 pct. 4).

(2) Obligația de a publica informațiile prevăzute la alin(1) la sediul tuturor unităților teritoriale revine instituției de credit ale cărei depozite au devenit indisponibile, precum și instituției de credit ce a fost mandatată pentru efectuarea plății compensațiilor.

(3) Plata compensațiilor trebuie să se înceapă, conform datei stabilite de Fond potrivit dispozițiilor alin.(1), în termen de cel mult 20 de zile lucrătoare de la data la care depozitele au devenit indisponibile (Directiva art. 10 pct. 1).

(4) Prin excepție de la prevederile alin.(3), Banca Națională a României poate aproba, la solicitarea Fondului în circumstanțe absolut excepționale, prelungirea cu maxim 10 zile lucrătoare a termenului pentru începerea plății compensațiilor. (Directiva art. 10 pct. 1).

(5) Informațiile prevăzute la alin.(1) trebuie să includă cel puțin următoarele elemente:

a) instituțiile de credit care vor fi mandatate să efectueze plata compensațiilor, inclusiv unitățile teritoriale ale acestora;

b) perioada în care plata compensațiilor poate fi efectuată prin unitățile instituțiilor de credit mandatate;

c) procedura de obținere a compensațiilor neachitate în perioada prevăzută la lit.b);

d) modalitățile de plată, documentele, condițiile și formalitățile necesare pentru obținerea compensației (Directiva art. 10 pct. 4);

e) procedura de soluționare a contestațiilor referitoare la datele cuprinse în listele în baza cărora se realizează plata compensațiilor.

(6) Termenele prevăzute pentru începerea plății compensațiilor și pentru durata efectuării plăților, menționate în prezentul articol, nu vor putea fi invocate de Fond pentru a refuza plata compensației unui deponent garantat care nu a fost în măsură să își valorifice acest drept în termenele de mai sus (Directiva art. 10 pct. 3).

Art.18 – (1) Deponenții garantați care au nemulțumiri legate de compensații pot sesiza Fondul, în scris, pentru soluționarea situației lor.

(2) Fondul este obligat să răspundă acestor sesizări în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii lor.

(3) În situația în care persoanele menționate la alin. (1) nu sunt mulțumite cu soluția conținută de răspunsul Fondului se pot adresa instanței judecătorești competente (Directiva art. 7 pct. 6).

Art. 19 - (1) Instituția de credit ale cărei depozite au devenit indisponibile conform prevederilor art.2 alin.(3) lit.c pct.(i) sau, după caz, lichidatorul desemnat de instanță, transmite Fondului în ziua următoare constatării indisponibilității depozitelor informațiile prevăzute la art.6¹ alin.(1).

(2) În termen de 10 zile lucrătoare de la data la care depozitele devin indisponibile, instituția de credit respectivă sau, după caz, lichidatorul desemnat de instanță, transmite Fondului orice informații rectificative sau suplimentare de natură să contribuie la asigurarea acurateții informațiilor transmise potrivit alin.(1).

(3) Prin excepție de la prevederile alin.(2) instituția de credit respectivă sau, după caz, lichidatorul desemnat de instanță, poate transmite Fondului informațiile de care nu a avut cunoștință în termenul prevăzut la alin.(2) și după expirarea acestui termen.

Art.20 - În baza informațiilor prevăzute la art.19, Fondul verifică lista compensațiilor de plătit transmisă de instituția de credit sau de lichidatorul desemnat și întocmește lista finală, pe care o transmite instituției de credit mandatate să efectueze plățile către deponenții garantați cu cel puțin 24 ore anterior datei începerii plății compensațiilor.

Art. 21 - (1) În vederea efectuării plății compensațiilor, Fondul mandatează una sau mai multe instituții de credit, selectate pe baza unor criterii stabilite prin reglementările emise de acesta.

(2) Până la sfârșitul lunii februarie a fiecărui an, Consiliul de administrație al Fondului stabilește pentru perioada următoarelor 12 luni, cu aprobarea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României, instituțiile de credit mandatate potrivit alin.(1).

Art. 22 – (1) Fără a aduce atingere altor drepturi ale deponenților garantați, Fondul se subrogă în drepturile acestora pentru o sumă egală cu suma compensației datorate potrivit listei finale a compensațiilor de plătit, prevăzută la art.20 (Directiva art. 11).

(2) În situația în care depozitele au devenit indisponibile conform prevederilor art.2 alin.(3) lit.c) pct. (ii), Fondul înregistrează, potrivit prevederilor Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, în registrul grefei tribunalului, suma compensațiilor pe care urmează a le plăti deponenților garantați, rezultată din situația întocmită conform art. 20.”

16. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art.24** - Fondul va informa periodic instituția de credit sau, după caz, lichidatorul desemnat asupra compensațiilor plătite deponenților.”

17. La articolul 40, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) Fondul este obligat să efectueze periodic teste cu privire la capacitatea propriilor sisteme de a asigura colectarea informațiilor necesare determinării compensațiilor de plată, verificarea și transmiterea lor către instituțiile de credit mandatate în termenele aplicabile potrivit prezentei ordonanțe (Directiva art. 10 pct. 1 ultima teză).

(5) Banca Națională a României informează Fondul, atunci când este cazul, cu privire la situațiile în care identifică la nivelul unei instituții de credit aspecte care pot conduce la indisponibilizarea depozitelor. (Directiva art. 10 pct. 1 ultima teză)”

18. Articolul 43 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ **Art. 43. - (1)** Instituțiile de credit participante la Fond sunt obligate să pună la dispoziția deponenților existenți și potențiali informații privind garantarea depozitelor, care să se refere cel puțin la următoarele:

a) tipurile de depozite garantate, respectiv tipurile de depozite excluse de la plata compensațiilor - depozite negarantate;

b) nivelul plafonului de garantare (Directiva art. 6 pct. 2).

(2) Instituțiile de credit prevăzute la alin.(1) sunt obligate să pună la dispoziția deponenților existenți și potențiali, la cererea acestora, informațiile referitoare la:

a) modul de calcul al compensației;

b) documentele, condițiile și formalitățile ce trebuie îndeplinite pentru a beneficia de compensațiile plătite de către Fond (Directiva art. 9 pct. 1).

(3) Informațiile prevăzute la alin. (1) și (2) trebuie să fie disponibile la toate sediile instituțiilor de credit, iar prezentarea acestora trebuie să fie formulată clar, fluent și ușor de înțeles, fără pasaje echivoce, conform regulilor stabilite de Fond (Directiva art. 6 pct. 3 + art. 9 pct.2).

(4) Atunci când depozitul unui deponent nu se încadrează în categoria celor garantate, instituția de credit are obligația de a-l informa în mod expres cu privire la acest fapt. (Directiva art. 9 pct. 1).

19. Articolul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 44** - Instituțiile de credit participante la Fond nu vor pune la dispoziția deponenților existenți și potențiali, în scopul inducerii în eroare a acestora, informații referitoare la alte

tipuri de depozite garantate sau alte limite ale plafonului de garantare a depozitelor, decât cele în vigoare conform prezentei ordonanțe (Directiva art. 9 pct. 3).”

20. Articolul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ **Art. 45. - (1)** Dacă o instituție de credit autorizată de Banca Națională a României nu se conformează obligațiilor care îi revin potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe și a reglementărilor date în aplicarea ei, Fondul va notifica acest lucru Băncii Naționale a României, în vederea luării măsurilor necesare. (Directiva art. 3 pct. 2 și 5).

(2) În situația prevăzută la alin. (1), Banca Națională a României poate dispune măsurile prevăzute la art.226 alin.(2) lit.d) și/sau aplica sancțiunile prevăzute la art.229 alin. (1), din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.99/2006 cu modificările și completările ulterioare.

(3) Depozitele constituite la o instituție de credit căreia Banca Națională a României i-a retras autorizația de funcționare rămân garantate de către Fond (Directiva art. 5).

(4) Amenzile încasate se fac venit la bugetul de stat.

(5) În cazul în care o sucursală participă la Fond în condițiile art.2¹ alin. (2), nu se conformează obligațiilor care îi revin potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe și a reglementărilor date în aplicarea ei, Fondul va notifica acest fapt autorității competente din statul membru de origine.

Dacă aplicarea măsurilor dispuse de autoritatea competentă nu conduce la încadrarea sucursalei respective în cerințele impuse, Fondul poate, cu acordul expres al acestei autorități competente, după o perioadă de preaviz de cel puțin 12 luni, să retragă calitatea de participant a sucursalei respective. Depozitele atrase de sucursală înainte de retragerea calității de participant continuă să fie garantate de Fond până la data scadenței lor (Directiva art. 4 pct. 4).

(6) Sucursala în cauză va informa deponenții în legătură cu măsura retragerii calității de participant la Fond.

(7) În cazul în care o schemă de garantare a depozitelor oficial recunoscută la care participă o sucursală a unei instituții de credit persoane juridice române, în condițiile art.2¹ alin. (3) sau alin.(4), notifică Banca Națională a României cu privire la neîndeplinire obligațiilor care revin sucursalei în cauză, în calitate de participant la respectiva schemă de garantare a depozitelor, Banca Națională a României aplică instituției de credit măsurile

și/sau sancțiunile prevăzute la alin.(2), cooperând, în acest sens, cu respectiva schemă de garantare. (Directiva art. 4 pct. 4 în oglindă)”

21. Denumirea Capitolul XII – „Dispoziții finale” se modifică și va avea următorul cuprins: „ Capitolul XII – Dispoziții tranzitorii și finale”.

22. După articolul 47 se introduc trei noi articole, art. 47¹ – 47³, cu următorul cuprins:

„**Art. 47¹ – (1)** Fără a aduce atingere dispozițiilor alin. (2) al prezentului articol, prevederile art.2 alin.(3) lit. c) pct.(i), ale art.3 și ale art.4 intră- în vigoare de la data de 1 septembrie 2009.

(2) Până la data de 31 decembrie 2010, termenul prevăzut la art.4 alin.(1), referitor la constatarea indisponibilității depozitelor de către Banca Națională a României va fi de cel mult 21 de zile calendaristice (Directiva 2009/14 art. 2 pct. 1 teza a doua).

Art. 47² - (1) Până la data de 31 decembrie 2010, termenul prevăzut la art.17 alin.(1) referitor la perioada în care Fondul stabilește data începerii plății compensațiilor, durata efectuării plăților și modalitatea de plată a compensațiilor și publică aceste informații, nu poate depăși 30 de zile calendaristice de la data la care depozitele devin indisponibile.

(2) Până la data de 31 decembrie 2010, termenul prevăzut la art.17 alin.(3) pentru începerea plății compensațiilor, nu poate depăși 3 luni de zile de la data la care depozitele au devenit indisponibile (Directiva 2009/14 art. 2 pct. 1 teza a doua).

(3) Prevederile alin.(4) al art.17 intră în vigoare la data de 31 decembrie 2010 (Directiva 2009/14 art. 2 pct. 1 teza a doua).”

Art. 47³ - (1) Până la data de 31 decembrie 2010, termenul prevăzut la art.19 alin.(1) referitor la transmiterea către Fond a informațiilor prevăzute la art. 6¹ alin.(1) este de 20 de zile calendaristice.

(2) Până la data de 31 decembrie 2010, termenul prevăzut la art.19 alin.(2) este de 30 de zile calendaristice.”

23. Anexa cuprinzând „Lista depozitelor negarantate”se modifică și va avea următorul cuprins:

1. ”Depozite, altele decât cele care se încadrează în prevederile art.6 alin.(3), ale unei instituții de credit făcute în nume și cont propriu (Directiva art. 2 prima liniuță).

2. Instrumente care se încadrează în definiția fondurilor proprii, conform reglementărilor Băncii Naționale a României privind fondurile proprii ale instituțiilor de credit (Directiva art. 2 a doua liniuță)
3. Depozite ale instituțiilor financiare, așa cum sunt acestea definite în OUG nr.99/2006, cu excepția instituțiilor financiare nebankare din categoria caselor de ajutor reciproc
4. Depozite ale asigurătorilor și reasigurătorilor și ale intermediarilor în asigurări, așa cum sunt aceștia definiți în legislația privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor
5. Depozite ale autorităților publice centrale, locale și regionale
6. Depozite ale organismelor de plasament colectiv, așa cum sunt acestea definite de legislația pieței de capital
7. Depozite ale fondurilor de pensii
8. Depozite la instituția de credit aparținând, după caz, administratorilor acesteia, directorilor, membrilor consiliului de supraveghere, auditorilor, acționarilor semnificativi
9. Depozitele deponenților cu statut similar celor de la pct.8 în cadrul altor societăți din grupul instituției de credit
10. Depozitele membrilor familiilor persoanelor fizice menționate la pct.8 și 9, respectiv– soți/soție,și rudele și afiniile de gradul întâi, precum și ale terțelor persoane care acționează în numele deponenților menționați la pct.8 și 9
11. Depozitele la instituția de credit ale companiilor din același grup
12. Depozite nenominative
13. Valori mobiliare de natura datoriei emise de instituția de credit, precum și obligații care izvorăsc din acceptări proprii și bilete la ordin.
14. Depozite ale entităților economice care, prin dimensiunile lor, nu intră în categoria microîntreprinderilor, întreprinderilor mici și mijlocii “

Art. II - În tot cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „*Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, cu modificările și completările ulterioare*” se va înlocui cu sintagma „Ordonanța de urgență a Guvernului nr.99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului,

aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.227/2007, cu modificările și completările ulterioare”.

Art. III

1. Fondul va emite reglementările prevăzute la art. 6¹ alin.(2) și cele prevăzute la art.8 alin.(3) în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial a prezentei ordonanțe de urgență.

2. În aplicarea prevederilor alin.(5) ale art.14, Ministerul Finanțelor Publice emite, în termen de 60 zile lucrătoare de la publicarea prezentei ordonanțe de urgență, procedura privind solicitarea și punerea la dispoziția Fondului a împrumutului.

Prezenta ordonanță de urgență transpune dispozițiile Directivei nr. 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind schemele de garantare a depozitelor, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr.L135/31.05.1994 și ale Directivei nr. 2009/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2009 privind modificarea Directivei nr. 94/19/CE privind schemele de garantare a depozitelor în ceea ce privește plafonul de garantare și termenul de plată a compensațiilor, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr.L68/13.03.2009